

– Det finnes ikke et sterkere virkemiddel enn eksamen

Utdanningsansvarlig Torfinn Støve Madssen (23) i Norsk medisinstudentforening håper at nasjonale prøver fører til at fakultetene vil konkurrere om å være best.

NEI TIL KARAKTERER: – Vi mener det viktigste med den nasjonale prøven er kvalitetsheving, ikke å differensiere studentene overfor arbeidsgiver, sier Nmf's Torfinn Støve Madssen. Foto: Privat

– I 2017 innføres nasjonale prøver. Hvorfor har denne saken vekket så mye engasjement?

– Det er lite som er så viktig for studentene som prøver og eksamen, og da er det naturlig at vi er veldig opptatt av dette. Eksamen har stor innvirkning på hvordan utdanningen er lagt opp, og det er derfor viktig at den er best mulig. Målet for oss er en best mulig legetutdanning. Det er ennå ikke klart hvilken form prøven vil få på lengre sikt. Det er en diskusjon vi vil være med på.

– Dere har blant annet protestert høytlytt mot karakterer som kan brukes i ansettelsesprosesser?

– Sammenhengen mellom karakterer og hvordan man gjør det som lege er ikke spesielt sterk, og én enkelt prøve vil uansett ikke gjøre det så mye enklere å velge ut beste kandidat for arbeidsgiver. I tillegg vil dette kunne få store konsekvenser for hvordan studiet legges opp. Men karakterer er bare én ting. Det store spørsmålet er hvordan nasjonale prøver i stort vil påvirke utdanningen.

– Ja, på hvilken måte vil en slik prøve styre utdanningen?

La meg ta et eksempel: Dersom det i tillegg til vanlig eksamen blir en nasjonal eksamen med karakter siste studieår, vil studentene slippe alt de har i hendene og bare fokusere på denne eksamenen. Det finnes ikke et sterkere virkemiddel enn eksamen. Derfor er det så viktig at den harmonerer med studieopplegget og er skånsom mot de ulike studiemodellene. – Hva mener Nmf bør være målet med en nasjonal prøve?

– Først og fremst bør prøven brukes til å sammenligne de ulike studieinstitusjonene

for å heve kvaliteten. Vi håper at fakultetene i Norge vil konkurrere om å være best. Det kan også være en fin mulighet for studentene til å få tilbakemelding på egen kunnskap.

– Hvilket forhold har du selv til eksamen?

– Jeg tror jeg har et normalt, sunt forhold til eksamen. Jeg blir stresset nok til å bli skjerpet, men ikke så stresset at det hindrer meg. Det er en prosess man går igjennom – det var verre i begynnelsen av studiet.

– Tilbake til karakterer: Kunne det ikke bidra til ryddigere turnusansettelser?

– Kanskje, fordi arbeidsgivere da hadde hatt dette å gå etter når de ansetter folk. Men igjen, problemet er at det i beste fall er en moderat sammenheng mellom karakterer og fremtidig legekompentanse. Kandidatene skiller i dag basert på relevant arbeidserfaring, forskning, verv og lignende. Vårt inntrykk er at karakterer i liten grad etterspørres.

– Å bli vurdert etter karakterer er noe de fleste yrkesgrupper må finne seg i. Hvorfor ikke legene?

– Å konstatere at man har karakterer på andre studier er på sett og vis et ikke-poeng. Dette har vært mye diskutert i hele legeverdenen. Karakterer på studiet fremmer ikke samarbeid og kvalitet, noe som er veldig verdsatt i dette yrket.

– Vil en nasjonal prøve heve kvaliteten på medisinstudiet?

– Den kan bli et nyttig verktøy dersom den er basert på nasjonale læringsmål, er reliabel og tester relevant kunnskap. I Sveits fant man gjennom de nasjonale prøvene for eksempel ut at nevrologi hadde for dårlig kvalitet på ett universitet og satte inn tiltak etter det.

– Hvorfor er nasjonale læringsmål så viktig?

– Ett av de største problemene ved medisinstudiet er pensumoverbelastning. Dersom man ikke har en felles forståelse av hva som er det viktigste, blir det vrient å vite hva de skal vektlegge. Målet er en relevant og effektiv utdanning, der man ikke risikerer at studentene har god kjennskap til sarkoidose hos gravide, men ikke aner hvordan en vanlig lungebetennelse skal behandles.

– Varierer kvaliteten mellom fakultetene for mye?

– Det vet vi jo ikke. Fra arbeidsgiveres synspunkt er det ikke stor variasjon i kvaliteten. Samtidig er det viktig at de nasjonale prøvene tar høyde for ønsket variasjon og akademisk frihet for lærestedene. Det er for eksempel greit at Oslo er best på innvandrerhelse og at Tromsø er best på distriktmedisin. Det er viktig at det er fakultetene som i fellesskap utformer prøven.

– Helt til slutt: Hva er ditt verste eksamensminne?

– Det må ha vært matteeksamen i andre klasse på videregående. Jeg gikk ned to karakterer fra standpunkt på eksamen. Selve eksamen var en uhyggelig opplevelse. Du mener du har kontroll, og så får du plutselig en annen beskjed.

– Men det gikk bra likevel?

– Ja, jeg kom jo inn på medisin. Så jeg klarte å ta det ganske med ro.

Christine Rian Johannessen
christine.rian.johannessen@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling